

Arrest

nr. 345 241 van 22 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X en zijn stiefvader X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn moeder X en zijn stiefvader X, op 26 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 19 januari 2023 samen met zijn moeder, stiefvader en zus. Op 26 januari 2023 verzoeken verzoekers moeder en stiefvader om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed worden ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend.

Op 19 december 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers moeder en stiefvader tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 307 110 van 23 mei 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat hen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden geweigerd. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 5 juni 2024 dienen verzoekers moeder en stiefvader in hoofde van verzoekers zus een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 november 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Het tegen deze beslissing ingestelde beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 324 840 van 9 april 2025.

1.3. Op 26 juni 2025 dienen verzoekers moeder en stiefvader in hoofde van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 november 2025 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je bent een Georgische staatsburger. Je bent geboren op 26 december 2013 en je bent dus minderjarig. Je kwam samen met je moeder T. K. (DV: x.xxx.xxx; CG: xx/xxxxx) en stiefvader M. Z. (DV: x.xxx.xxx; CG: xx/xxxxx) naar België. Je hebt één zus L., K. (°(...)/(...)/2012).

Je verliet Georgië op 19 januari 2023. Omdat je moeder problemen kende met je biologische vader, C. L.. Hij pleegde namelijk huiselijk geweld ten aanzien van je moeder.

Op 26 januari 2023 diende je moeder en stiefvader een verzoek om internationale bescherming in. Inzake hun verzoek, dat overeenkomstig artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, nam het CGVS met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming op 19 december 2023. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 23 mei 2024 (arrest nr. 307110).

Op 5 juni 2024 diende jouw minderjarige zus in haar eigen hoofde een verzoek tot internationale bescherming in waarbij zij ook verwees naar de problemen met jullie biologische vader. Op 27 november 2025 werd het verzoek om internationale bescherming van je zus niet-ontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV op 9 april 205 (arrest nr. 324840).

Op 26 juni 2025 heb je een verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend. Je haalt aan dat je in Georgië ook getuige was van het familiaal geweld dat je biologische vader ten aanzien van je moeder pleegde, alsook sloeg hij jou één keer en ook jouw zus werd door jouw biologische vader één keer geslagen. Omwille van het gegeven dat jouw biologische vader jouw moeder sloeg en jullie bedreigde werd hij door de politie gedurende twee jaar opgesloten in de cel. Je vreest bij terugkeer dat je familie opnieuw problemen zal krijgen met je biologische vader.

Ter staving van je verzoek leg je jouw origineel Georgisch paspoort voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam

werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Je baseert je verzoek op het huiselijk geweld dat door jouw biologische vader naar je moeder toe werd gepleegd (CGVS, p. 8-9). Deze elementen werden echter al onderzocht in het kader van het verzoek van je ouders en hebben geen aanleiding gegeven tot een internationale beschermingsstatus. Het CGVS nam immers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake het verzoek van je ouders en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beslissing bevestigd. Je ouders tekenden geen cassatieberoep aan binnen de wettelijk voorziene termijn. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werd genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier. Aangezien het huiselijk geweld dat je zelf meemaakte in Georgië onlosmakelijk verbonden is met het huiselijk geweld dat je moeder aanhaalde, en dit huiselijk geweld reeds werd onderzocht en beoordeeld in het kader van het verzoek van je moeder en je geen elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de voorgaande beoordeling, kunnen deze geen afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je voegt aan de voorgaande verklaringen van je ouders toe dat jouw biologische vader omwille van zijn daden reeds twee jaar gevangenisstraf kreeg (CGVS, p. 11-12), alsook dat de politie nog steeds op zoek is naar jouw biologische vader (CGVS, p. 10). Hetgeen in de voorgaande beoordeling nog sterker benadrukt dat jullie wel degelijk op de bescherming van de Georgische autoriteiten konden rekenen. Er kan daarbij nog opgemerkt worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Tot slot merkte jouw advocaat op dat je niet kan terugkeren naar Georgië, niet alleen omwille van de problemen die je daar met je biologische vader ervaarde, maar ook omwille van het gegeven dat je geen Georgisch meer spreekt, alsook dat je ondertussen onderwijs geniet in België en je bij terugkeer naar Georgië moeilijk zal kunnen aanpassen aan het schoolsysteem daar (CGVS, p. 12). Er dient in dit verband te worden opgemerkt dat deze elementen geen verband houden met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming in het kader van de Vreemdelingenwet. Dit betreft louter elementen van integratie en ressorteert niet onder de procedure internationale bescherming. Hieromtrent merkt het CGVS bijkomend op dat jouw ouders geen Nederlands spreken en er bij gevolg onderling in je gezin nog steeds Georgisch gesproken wordt. Er kan dus niet worden aangenomen dat je de Georgische taal niet meer machtig zal zijn, noch dat jouw ouders je bij terugkeer naar Georgië niet opnieuw zouden kunnen bijstaan in het leren van de Georgische taal.

Omtrent je scholing dient er opgemerkt te worden dat je reeds voor je vertrek in Georgië al gedurende acht jaar naar school ging (CGVS, p. 6) en je dus al een bepaalde gewoonte binnen dit schoolsysteem had uitgebouwd. In verband hiermee dient er op gewezen te worden dat ofschoon begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar je herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, deze moeilijkheden geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien word je vergezeld van je gezin hier in België en heb je in Georgië nog contact met zowel familie als dagelijks contact met een buurjongen (CGVS, p. 9), waardoor je bij terugkeer naar Georgië kan terugvallen op een netwerk om je bij te staan bij eventuele aanpassingen.

Ter ondersteuning van je asielrelaas leg je jouw origineel Georgisch paspoort voor. Dit document is slechts een bewijs van je identiteit, dewelke in bovenstaande niet in vraag werd gesteld en vermoogt bovenstaande beoordeling niet te wijzigen.

Rekening houdend met voorgaande, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, § 4, 57/6, § 3, 6° en 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 22*bis* van de Grondwet, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op de elementen eigen aan zijn dossier. Hij betoogt dat hij, in weerwil tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, wel degelijk eigen elementen aanhaalt die niet dezelfde zijn als de elementen in het verzoek van zijn moeder. Hij werpt op dat hij verwees naar de familieproblemen die een directe impact op hem kunnen hebben en dat onmogelijk gesteld kan worden dat hij geen eigen elementen aanhaalt, gelet op het feit dat hij zelf een deel van de problemen op heel jonge leeftijd heeft meegemaakt. Hij wijst erop dat hij gedetailleerde en doorleefde verklaringen aflegde en citeert deze. Hij hekelt dat de verwerende partij enerzijds stelt dat hij geen eigen elementen aanbrengt, maar anderzijds wel een onderzoek ten gronde voert van deze elementen, daar er gemotiveerd wordt dat hij toevoegde dat zijn biologische vader in de gevangenis werd opgesloten en de bescherming daadwerkelijk en niet absoluut moet zijn. Nog volgens verzoeker kan de verwerende partij zich niet verschuilen achter de procedure van zijn moeder en stellen dat zijn verzoek niet-ontvankelijk is, terwijl zijn verklaringen op zich niet in twijfel worden getrokken. Er wordt nergens gesteld dat hij zelf niet geloofwaardig zou zijn. Tot slot stelt hij dat de vrees wel degelijk nog actueel is, daar zijn biologische vader in vrijheid is gesteld.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op het hoger belang van het kind. Na een theoretische uiteenzetting in dit verband met verwijzing naar verschillende verdrags- en wetsbepalingen en een verklaring van het VN Kinderrechtencomité, besluit verzoeker dat de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat met betrekking tot het hoger belang van het kind, ondanks dat dit een doorslaggevende overweging zou moeten zijn voor de commissaris-generaal. Hij vervolgt dat er enkel gesteld wordt dat integratie in België een element is dat niet in aanmerking wordt genomen in het kader van internationale bescherming, dat zijn ouders geen Nederlands spreken, waardoor hij het Georgisch wel machtig zou zijn en dat hij acht jaar naar school ging in Georgië. Verder gaat de verwerende partij er volgens verzoeker aan voorbij dat hij momenteel elf jaar is en in België naar school gaat, goed Nederlands praat en de cruciale jaren voor de identiteitsvorming in België heeft doorgebracht, waardoor België en "*onze manier van leven*" een deel geworden zijn van zijn identiteit. De verwerende partij gaat eraan voorbij dat het recht op onderwijs in geval van terugkeer naar Georgië tot in de kern zal worden uitgehold. Wat dit laatste betreft, stelt hij dat, ondank dat hij verklaarde dat hij acht jaar naar school is gegaan in Georgië, dit feitelijk onmogelijk is. Hij verduidelijkt dat hij op heden elf jaar oud is en zijn land van herkomst verliet toen hij negen jaar oud was, dat kinderen in Georgië vanaf zes jaar naar school gaan en dat hij bijgevolg slechts twee jaar school liep in Georgië, waardoor hij onvoldoende Georgisch heeft leren schrijven.

In een derde en laatste middelonderdeel gaat verzoeker in op het gebrek aan beschermingsmogelijkheden tegen zijn biologische vader in zijn land van herkomst. Zo wijst hij erop dat rekening moet worden gehouden met het feit dat Georgië op heden niet meer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst en waardoor niet langer vermoed kan worden dat hij in geval van terugkeer kan rekenen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten. Onder verwijzing naar de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 betoogt verzoeker verder dat het gerechtelijk apparaat, ondanks alle hervormingen, in Georgië zeer beïnvloedbaar is, de graad van corruptie zeer hoog is en de ordehandhavers en de instanties die het gerechtelijk onderzoek moeten voeren bovendien handelen in een klimaat van straffeloosheid. Hij voegt hieraan toe dat de rechterlijke macht in Georgië niet onafhankelijk is en dat, zelfs in gewone zaken, beïnvloeding nooit uitgesloten kan worden. Voorts stelt verzoeker dat uit deze algemene informatie blijkt dat het gerechtelijk onderzoek niet onpartijdig wordt gevoerd en het handelen van de politie beïnvloed kan worden door de connecties van één persoon. Volgens verzoeker heeft het duidelijk ook geen zin om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de *State Inspector's Office*, daar deze zonder transparant debat in december 2021 werd opgedoekt. Verzoeker vervolgt dat de huidige situatie in Georgië verder aantoont dat de overheid niet de wil heeft om haar burgers te beschermen. Hij

meent dat er een duidelijke autoritaire tendens merkbaar is sinds Georgische Droom aan de macht is. Voorts gaat hij in op de “*wet op agenten van buitenlandse invloed*” van mei 2024 en de wet inzake bescherming van familiale waarden en minderjarigen. Hij voegt hieraan toe dat Georgische Droom de verkiezingen op 26 oktober 2024 won door op systematische wijze verkiezingsfraude te plegen, hetgeen door het Europees Parlement werd aangeklaagd in een persbericht van 28 november 2024, waaruit hij ook citeert. Verder stelt hij dat Georgische Droom op 28 november 2024 liet weten dat zij de toetredingsgesprekken met de Europese Unie opschorten tot 2028, hetgeen leidde tot massale protesten in bijna alle steden van Georgië, en dat het massaal vreedzaam protest door de autoriteiten hardhandig wordt neergeslagen. Hij verwijst in dit verband naar verschillende internetartikelen. Hij vervolgt dat uit de COI Focus “*Georgië – algemene situatie*” van 12 februari 2025 blijkt dat de rechtsbescherming in het land geenszins verbeterd is, dat de Georgische overheid haar burgers die kritisch zijn ten aanzien van de regering geenszins beschermt, dat er zelfs sprake is van een actieve intimidatiecampagne en dat er verschillende meldingen zijn van zogenaamde lagere politieke profielen die gevisieerd worden in 2024. Verzoeker besluit dat het duidelijk is dat Georgië verder afglijdt richting een autoritaire staat, waarbij de principes van de rechtsstaat op de helling komen te staan en dat er in het huidige politiek klimaat geen sprake meer kan zijn van daadwerkelijke bescherming van de overheid ten aanzien van gewone burgers.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om hem te erkennen als vluchteling, ondergeschikt om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie, geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. Waar verzoeker verwijst naar “*het hoger belang van het kind*” en verschillende verdrags- en wetsbepalingen waarin dit principe verankerd is, zijnde artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest en artikel 22*bis* van de Grondwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het “*belang van het kind*” is in die zin in het specifieke kader van zogenaamde

asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, in aanwezigheid van zijn advocaat. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog in het verzoekschrift over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door *in casu* te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 12 november 2025, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*”, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*”

De moeder (en stiefvader) van verzoeker diende(n) zelf (een) verzoek(en) om internationale bescherming in, waarin op 19 december 2023 besloten werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 307 110 van de Raad van 23 mei 2024. Deze beslissing(en) en beoordeling(en) is/zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. De Raad stelt, samen met de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde blijkt dat hij zijn eigen verzoek om internationale bescherming berust op en volledig verbindt aan dezelfde gronden die zijn moeder (en stiefvader) reeds aanhaalde(n) ter staving van haar (hun) verzoek(en) om internationale bescherming, met name een vrees voor vervolging door zijn biologische vader (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 10-12).

In deze merkt de Raad op dat de beoordeling van het (de) verzoek(en) om internationale bescherming van verzoekers moeder (en stiefvader) zowel door de verwerende partij op 27 november 2024 als de Raad bij arrest nr. 307 110 van 23 mei 2024, definitief is. Hierin kwam naar voren dat de problemen van verzoekers

moeder en stiefvader met de ex-man van zijn moeder, zijn biologische vader, ongeloofwaardig zijn gelet op tegenstrijdige verklaringen over hun verblijfplaatsen de laatste jaren in Georgië voor vertrek, tegenstrijdige verklaringen over de bedreigingen die ze hebben ontvangen en hun laattijdig vertrek en dat zij hoe dan ook niet aannemelijk maakten dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn moeder (en stiefvader) reeds aanhaalde(n) ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees voor vervolging ten aanzien van zijn biologische vader en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissing(en) die eerder in het kader van het verzoek van zijn moeder (en stiefvader) werd(en) genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden.

Verder voegt verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aan de verklaringen van zijn moeder (en stiefvader) toe dat zijn biologische vader omwille van zijn daden reeds twee jaar gevangenisstraf kreeg (*ibid.*, p. 11-12), alsook dat de politie nog steeds naar hem op zoek is (*ibid.*, p. 10). De Raad stelt vast dat deze verklaringen in het verlengde liggen van de problemen waarover reeds op definitieve wijze werd geoordeeld dat deze niet geloofwaardig zijn en dat het niet aannemelijk is dat er in dit verband geen beroep kan worden gedaan op de Georgische autoriteiten. Bovendien voegt de commissaris-generaal terecht toe dat deze bijkomende verklaringen des te meer aantonen dat zij op de bescherming van de Georgische autoriteiten konden rekenen. De commissaris-generaal voegt hier nog aan toe dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich voornamelijk tot het eenvoudigweg stellen dat hij wel eigen feiten heeft aangehaald, gelet op het feit dat hij zelf een deel van de (gewelddadige) problemen op heel jonge leeftijd heeft meegemaakt en waarbij hij zijn eerdere verklaringen gewoonweg herneemt, dat het commissariaat-generaal zich niet mag verschuilen achter de procedure van zijn moeder en dat zijn gedetailleerde en doorleefde verklaringen nergens in twijfel worden getrokken. Dit alles doet geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zich uitsluitend beroept op de vrees die door zijn moeder (en stiefvader) reeds werd(en) ingeroepen en waarvan, nog los van de geloofwaardigheid ervan, reeds zowel door de verwerende partij als de Raad is gesteld dat niet aannemelijk is gemaakt dat *in casu* geen nationale bescherming voorhanden is/zou zijn. Voorts oppert verzoeker in het verzoekschrift dat er niet kan gezegd worden dat hij geen eigen elementen aanbrengt als de door hem aangebrachte elementen wel ten gronde worden onderzocht, daar er gemotiveerd wordt dat hij toevoegde dat zijn biologische vader in de gevangenis werd opgesloten en de bescherming daadwerkelijk en niet absoluut moet zijn. In deze onderstreept de Raad dat uit het voorgaande blijkt dat zijn verklaringen geenszins ten gronde worden onderzocht. Deze worden immers gelinkt aan de (beoordeling van) het/de verzoek(en) van zijn moeder (en stiefvader), waarna ten overvloede wordt toegevoegd dat deze verklaringen deze beoordeling bevestigen.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het betwisten dat hij in Georgië kan rekenen op nationale bescherming. Te dezen herhaalt de Raad dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van zijn moeder (en stiefvader) werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden. Volledig ten overvloede merkt de Raad op dat de door verzoeker thans aangeleverde algemene informatie inzake het algemeen voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië geen afbreuk doet aan, dan wel in het verlengde ligt van de analyse die de Raad specifiek voor wat betreft de situatie als slachtoffers van huiselijk geweld in zijn arrest nr. 307 110 van 23 mei 2024 reeds heeft gemaakt en waaruit blijkt dat, hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, uit de beschikbare informatie niet blijkt dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld en dat niet is aangetoond dat in het individueel geval van verzoekers moeder (en stiefvader) geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker met deze informatie inzake de algemene situatie in Georgië er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken. Hij komt immers niet verder dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Georgië zonder deze te betrekken op zijn persoon.

Verder wijst verzoeker in het verzoekschrift op het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. Georgië fungeert inderdaad niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst in het meest recente het koninklijk besluit van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1,

§ 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 15 december 2025). Ook voordien was dit het geval in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Ten tijde van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker bij het commissariaat-generaal aflegde op 14 oktober 2025 en het nemen van de bestreden beslissing op 12 november 2025 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. De Raad is van oordeel dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen, die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* heeft verzoeker de mogelijkheid gekregen om eigen elementen aan te halen die een afzonderlijk onderzoek voor hem rechtvaardigen, werd hij in het kader hiervan gehoord bij het commissariaat-generaal en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk onderzoek voor hem rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

2.3.9. Daarnaast merkt verzoekers advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud op dat verzoeker ook niet kan terugkeren naar Georgië omdat dat hij geen Georgisch meer spreekt, ondertussen onderwijs geniet in België en hij zich bij terugkeer naar Georgië moeilijk zal kunnen aanpassen aan het schoolsysteem (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 12). In het verzoekschrift voegt verzoeker in dit verband toe dat hij momenteel elf (lees: twaalf) jaar is en in België naar school gaat, goed Nederlands praat en de cruciale jaren voor de identiteitsvorming in België heeft doorgebracht, waardoor België en “*onze manier van leven*” een deel geworden zijn van zijn identiteit.

De Raad wijst erop dat verzoeker tot zijn elf jaar in Georgië heeft gewoond en dat hij verklaarde nog telefonisch contact te hebben met familieleden en een buurjongen in Georgië (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Verder stelt de Raad vast dat verzoeker tot zijn acht jaar onderwijs genoot in Georgië. Hoewel zijn bewering in het verzoekschrift, dat kinderen in Georgië op hun zes jaar starten met school, slechts een blote bewering betreft, blijkt aldus dat hij minstens twee jaar onderwijs genoot in Georgië. Aldus kan aangenomen worden dat hij al een bepaalde gewoonte binnen het Georgisch schoolsysteem opbouwde. Bovendien kan hij terugvallen op bovenstaand netwerk om hem bij te staan in het verder gewend geraken aan dit onderwijssysteem. Wat betreft zijn bewering dat hij geen Georgisch meer spreekt, stelt de Raad vast dat verzoekers persoonlijk onderhoud in het Nederlands plaatsvond. Echter is verzoeker in België vergezeld van zijn gezin en spreken zijn ouders geen Nederlands en waardoor er dus onderling in zijn gezin nog Georgisch moet gesproken worden, minstens wordt het tegendeel niet aangetoond. Bovendien heeft hij contact met familieleden en een buurjongen in Georgisch en verloopt dit contact, tot bewijs van het tegendeel, eveneens in het Georgisch. Dat hij door zijn beperkt onderwijs in Georgië onvoldoende Georgisch kan schrijven, betreft dan weer een louter blote bewering. Aldus kan niet worden aangenomen dat hij de Georgische taal niet meer machtig is, minstens dat zijn ouders en ruimer netwerk hem bij terugkeer naar Georgië niet (opnieuw) zouden kunnen bijstaan in het leren van de Georgische taal. Er kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Georgië mogelijks enkele aanpassingsproblemen en/of een lichte verstoring in zijn onderwijs zou kennen. Echter is het loutere gegeven dat verzoeker, net zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zou kunnen ondervinden, *an sich* onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming. Verder toont verzoeker in dit kader *in concreto* hoegenaamd niet aan en maakt hij op generlei wijze aannemelijk dat hij louter omwille van deze mogelijke, initiële aanpassingsmogelijkheden na een afwezigheid van drie jaar daadwerkelijk zou riskeren te worden geviseerd en uitgesloten en/of zou worden gediscrimineerd; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat dit in een dusdanig ernstige mate zou zijn dat dit zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin toont verzoeker aan dat hij in dit geval zijn rechten niet zou kunnen doen gelden in zijn land van herkomst en dat hij aldaar verstoken zou riskeren te blijven van de hulp, ondersteuning en bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

Wat betreft het feit dat hij in België geïntegreerd is en zijn bewering dat de Belgische manier van leven een deel is geworden van zijn identiteit, wijst de Raad er nog op dat dit enerzijds niet in het minst wordt geconcretiseerd en dat hoe dan ook elementen van integratie, hoewel lovenswaardig, slechts aantonen dat verzoeker zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch dat dergelijke elementen geen risico inhouden voor hem bij terugkeer, laat staan dat hij bij terugkeer naar Georgië daadwerkelijk problemen zal kennen omwille van zijn verblijf hier. Uit niets blijkt dat verzoeker samen met zijn gezin zijn leven niet opnieuw zou kunnen opnemen in het land van herkomst, Georgië.

2.3.10. Tot slot voert verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen het motief van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde paspoort, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dit stuk betreft geen eigen feit in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 niet dienstig.

2.3.12. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.13. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

2.3.14. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van deze bepalingen is om deze reden niet dienstig.

2.3.15. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door een gespecialiseerde *protection officer* werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens dit onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en liet hij zich bijstaan door een advocaat, dit alles in het Nederlands. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.16. Evenmin is het redelijkheidsbeginsel geschonden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. Waar verzoeker uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont

hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS